

« Οὐκ ἀρνυσόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1999 ΕΤΟΣ 49ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 900 - ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΤΙΟΥ 32 (Γ' ὄροφος)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ Κ.Κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ. Χρυσόστομος παρεχώρησε τὴν ἀκόλουθον συνέντευξιν εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τῆς νέας ἐφημερίδος «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» (Ὀκτώβριος 1999). Προτάσσεται ἡ εἰσαγωγή τοῦ δημοσιογράφου τῆς ἐφημερίδος:

Φαίνεται πὺς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ πατρίου ἐορτολογίου, κ. Χρυσόστομος Β', ἔχει ἀποφασίσει νὰ παρέμβει δυναμικὰ στὶς ἱστορικές ἐξελίξεις. Μόνον ἔτσι μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ ἡ μοναδική κίνηση στὴν ὁποία προβαίνει, μέσῳ τῆς «Ὁρθοδοξίας», κάνοντας ἀνοιγμα, τόσο πρὸς τοὺς ἀντίστοιχους Παλαιοημερολογίτες - τοὺς λεγόμενους «Ματθαϊκοὺς» - ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀνδρέα, ἀλλὰ καὶ στοὺς «Ἐνισταμένους» τοῦ Φυλῆς Κυπριανοῦ, ὅσο καὶ πρὸς τοὺς σχισματικούς πού ἔχουν δημιουργήσει ὁμάδες καὶ φατρίες πληγώνοντας τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ πατρίου ἐορ-

τολογίου. Ὁ κ. Χρυσόστομος ὄχι μόνον ἀποδέχεται διάλογο ἐπὶ τῆς οὐσίας καὶ ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης μέ τὴν ἐπίσημη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, δηλώνοντας ἔτοιμος ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμήν, ἀλλὰ καὶ «προκαλεῖ», οὐσιαστικά, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο νὰ ἐπισπεύσει τίς διαδικασίες προκειμένου νὰ ξεκινήσουν οἱ διεργασίες! Ὅσο γιὰ τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο προτίθεται νὰ «παίξει» σ' αὐτὴν τὴν ἱστορική, πραγματικά, συγκυρία - ἂν γίνῃ ποτέ, βέβαια - ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἶναι σαφής: «Θέλω διάλογο ἐπὶ ἴσοις ὅροις», λέει, ἀπορρίπτοντας ἐξαρχῆς κάθε ἄλλη πιθανή φόρμουλα προσέγγισης. Ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸν διάδοχο τοῦ Μητροπολίτη πρῶην Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀκακίου καὶ Αὔξεντιου, κάνει καὶ μιὰ τολμηρὴ πρόταση. Γιὰ πρώτη φορά στὰ ἐκκλησιαστικά δρώμενα τῆς χώρας - καὶ ὄχι μόνον - προτείνει διάλογο σέ ζωντανή μετάδοση

από έθνικό δίκτυο, ξεκαθαρίζοντας πώς δέν έχει νά φοβηθεί τίποτε καί τονίζοντας ότι κάποτε πρέπει νά μάθει ό έλληνικός λαός πώς οί Παλαιοημερολογίτες έχουν έπιχειρήματα.

Νά σημειωθεί ότι τό άνοιγμα πρós τούς υπόλοιπους πιστούς τοῦ παραδοσιακοῦ ήμερολογίου, καί ιδιαίτερα στους ισχυρούς Άνδρέα καί Κυπριανό πού έδώ καί χρόνια δέν έχουν καμία μυστηριακή έπαφή μεταξύ τους, άποτελεί μία ιστορική κίνηση, ή όποία, άν βρει τήν ανάλογη ανταπόκριση καί από τίς άλλες πλευρές, είναι βέβαιο πώς θά αλλάξει ριζικά τόν εκκλησιαστικό χάρτη τής χώρας.

Ποιά είναι σήμερα ή κατάσταση στίς τάξεις τοῦ πατρίου ήμερολογίου;

Είναι μία κατάσταση πού πάντα υπήρχε στην Έκκλησία. Πάντα υπήρχαν σχίσματα, φατρίες καί παρασυναγωγές. Ίδιως όταν δέν υπήρχε στην Έκκλησία ή προστασία τοῦ κράτους. Καί ή Έκκλησία μας από τό 1924 δέν έχει αυτήν τήν προστασία, τήν όποία στό κάτω-κάτω δέν τή θέλουμε, διότι ή Έκκλησία έπιτελεί πιά άνετα τό έργον της όταν είναι απαλλαγμένη από τόν ασφυκτικό κλοιό τής κοσμικής εξουσίας έτσι δέν μεταβάλλεται σέ δημόσια ύπηρεσία. Πιστεύουμε στόν χωρισμό Έκκλησίας - Πολιτείας, γιά νά μπορεί ή Έκκλησία νά έπιτελεί πιά άπολεσματικά τήν άποστολή της. Ό καταναγκασμός τής Πολιτείας δέν ώφελεί τήν Έκκλησία ούτε πρέπει νά τή διατρέφει ό κρατικός κορβανάς, γιατί όλα αυτά δένουν τήν Έκκλησία στό άρμα τής Πολιτείας καί δεσμεύουν τή βούλησή της. Κι άπ' όλα αυτά, ευτυχώς, είμαστε απαλλαγμένοι. Στην Έκκλησία μας, λοιπόν, υπάρχει ένα σχίσμα από τό 1937, πού μās χωρίζει από τούς λεγόμενους «Ματθαϊκούς» καί όρισμένες φατρίες πού δημιούργησαν διάφοροι άσύνετοι κληρικοί, τούς όποιους κατά καιρούς, γιά λόγους εκκλησιαστικῶν παραπτωμάτων, ή Έκκλησία μας άναγκαζόταν νά τούς καθαιρεί. Τό κατά καιρούς λεγόμενο από πλευράς Νεοημερολογιτῶν ότι υπάρχουν πολλές «Σύνοδοι» καί «Άρχιεπίσκοποι» Παλαιοημερολογιτῶν δέν είναι αληθές. Υπάρχει μία Έκκλησία τοῦ Παλαιοῦ Ήμερολογίου μέ μία Ίερά Σύνοδο κι έναν Άρχιεπίσκοπο, καί ή Σύνοδος αυτή εκπροσωπεί μέ σοβαρότητα τό παλαιοημερολογητικό πλήρωμα. Από κεϊ καί πέρα, υπάρχουν οί διάφορες σχισματικές καταστάσεις τῶν καθηρημένων καί μή, πού άσύδοτα δυσφημοῦν τήν εὐσέβεια τοῦ ιεροῦ άγῶνος μας.

Σίγουρα, υπάρχουν οί ομάδες εκτός

Έκκλησίας. Έσείς όμως, ως πρόεδρος τής Ίεράς Συνόδου της Έκκλησίας τοῦ πατρίου ήμερολογίου, εξέτάζετε κάποια μέτρα προκειμένου νά επανακάμψουν οί άποσχισθείσες ομάδες;

Τό εὔχομαι καί τό πιστεύω, τουλάχιστον γιά όρισμένες άπ' αυτές. Οί λοιπές έχω τή γνώμη ότι θά διαλυθοῦν από μόνες τους. Τά προσωπικά πείσματα καί οί ιδιοτέλειες μπορούν νά σεισπείρῶσουν τά άτομα σέ ομάδες, μέχρι ενός σημείου. Κάποτε οί άνθρωποι αντιλαμβάνονται τόν έμπαιγμό τής εὐσεβείας τῶν ήγετῶν τους, όπως, γιά παράδειγμα, γιά τό ότι ό στόχος τους ήταν νά γίνουν επίσκοποι ενώ ή Ίερά Σύνοδος δέν τούς υλοποίησε τόν πόθο.

Υπάρχουν ένωτικές κινήσεις στό έσωτερικό τῶν Παλαιοημερολογιτῶν;

Βεβαίως υπάρχουν. Καταρχάς, ή Έκκλησία μας έτοιμάζεται έντός τοῦ έτους νά αρχίσει διάλογο μέ τή σοβαρότερη καί ιστορική ομάδα Παλαιοημερολογιτῶν, τούς Ματθαϊκούς, μέ τούς όποιους μās χωρίζει τό σχίσμα τοῦ 1937 καί τῶν όποιῶν ήγείται ό Άρχιεπίσκοπος Άνδρέας. Έχουμε τή χρηστή έλπίδα ότι ό διάλογος αυτός θά άποδώσει καρπούς, όχι μόνον διότι εκάτέρωθεν υπάρχει καλή διάθεση, αλλά καί διότι οί λόγοι πού σήμερα μās διαιροῦν είναι έλάχιστοι, καί πιστεύουμε πώς εύκολα μπορούν νά ξεπεραστοῦν. Άλλωστε, αυτά πού μās ένώνουν είναι πολύ περισσότερα καί, σαφώς, πιά ισχυρά! Επίσης, εκδηλώθηκε ένδιαφέρον από τή Ρωσική Σύνοδο τής Διασποράς νά υπάρξει μεταξύ μας διάλογος. Ή Ίερά Σύνοδος μας άποδέχθηκε τήν πρόταση αυτή, όποτε, εάν προχωρήσει ό διάλογος αυτός, θά τακτοποιηθεί καί τό ζήτημα τοῦ πρώην Έπισκόπου Φυλῆς Κυπριανοῦ, μέ τόν όποιον οί Ρῶσοι έχουν εκκλησιαστική κοινωνία, καί καλό θά ήταν κάποτε νά επιστρέψει κι αυτός στην άφετηρία του. Άκόμη, ή Ίερά Σύνοδος είναι διατεθειμένη νά επανεξετάσει τίς περιπτώσεις τῶν λοιπῶν καθηρημένων, εφόσον οί ίδιοι ζητήσουν τοῦτο μέ τήν προϋπόθεση τής ειλικρινοῦς μετανοίας τους καί τή μη ύπαρξη λόγων πού δέν έπιτρέπουν τήν άποκατάστασή τους, καί μιλῶ, βέβαια, γι' αυτές τίς περιπτώσεις πού άπτονται θεμάτων ήθικῆς, όπου άκόμη καί ή μετάνοια δέν έπιτρέπει επιστροφή στό Θυσιαστήριο.

Πρόσφατα χειροτονήσατε πέντε νέους Έπισκόπους. Πιστεύετε πώς τό «νέο αίμα»

στήν Ίεραρχία τῶν ΓΟΧ θά φέρεי καλύτερες μέρες;

Χαίρομαι γιά τήν ἐρώτησή σας. Πράγματι χειροτονήσαμε πέντε νέους Ἐπισκόπους καί νέους στήν ἡλικία. Καί θά χειροτονήσουμε καί ἄλλους, γιά τή συμπλήρωση τῶν κενῶν. Τό μέλλον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι στούς νέους. Μοῦ κάνει ἐντύπωση πῶς ἡ γενιά τῶν τριαντάρηδων σήμερα ἀνέλαβε καθήκοντα ὑπουργῶν καί πρωθυπουργῶν σ' ὅλον τόν κόσμον. Οἱ Ἀπόστολοι, ὅταν τοὺς κάλεσε ὁ Χριστός μας νά γίνουν μαθητές του, ἦταν παλικάρια μέχρι 25 χρονῶν. Γιατί ἐμεῖς νά μήν ἐμπιστευθοῦμε τοὺς νέους δοκιμασμένους μας κληρικούς, πού ἔχουν ὅλο τό μέλλον μπροστά τους, νά δουλέψουν γιά τήν Ὁρθοδοξία; Καί χαίρομαι γιατί τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας μας τοὺς ἀγκάλιασε μέ ἐνθουσιασμό. Χαίρομαι πολύ περισσότερο, γιατί ἀκόμη καί οἱ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας μας ἀναγνωρίζουν πῶς οἱ νέοι μας Ἐπίσκοποι εἶναι ἀνεπὶληπτοι. Εἶναι δυνατόν, λοιπόν, μ' αὐτές τίς προϋποθέσεις, τό νέο αἷμα πού μπήκε στήν Ίεραρχία μας νά μή φέρη καλύτερες ἡμέρες στήν Ἐκκλησία μας; Ἐγώ τό πιστεύω ἀπόλυτα!

Ποιά εἶναι ἡ γνώμη σας γιά τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο;

Πιστεύω ὅτι εἶναι ἓνας ἄνθρωπος πού ἔχει τό χάρισμα νά λέει πολλά καί νά κάνει λίγα... Ὅταν ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος ὑποσχέθηκε νά κάνει κάθαρση. Τό πιστέψαμε καί χαρήκαμε. Ἀλλά κάθαρση μέχρι σήμερα δέν εἶδαμε. Δέν ξέρω γιατί... Ἴσως νά μήν μπορεῖ. Ὅμως, μέ τίποτε δέν θά δυνηθεῖ νά ξεφύγει ἀπό τήν κρίση τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἱστορίας γιά τά μολυσμένα θυσιαστήρια. Αὐτό ἔπρεπε νά ἦταν τό πρῶτιστο μέλημά του, γιά νά ἔχει ὁ λαός ὡς πρότυπο ἀρετῆς τόν ἱερό κλῆρο. Τότε, ὅμως, νά μήν ὑπόσχεται.

Εὔχομαι νά μήν ἀπογοητεύσει τό ποίμνιό του, γιατί θά τό ἐκμεταλλευτοῦν πολλοί.

Ὅμως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔχει δεῖξει ἐνδιαφέρον στό παλαισημερολογητικό ζήτημα. Ποιά εἶναι ἡ δική σας θέση;

Μιά στιγμή, γιά νά ξεκαθαρίσουμε τά πράγματα. Ὁ κ. Χριστόδουλος, ὅταν ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος, δήλωσε πῶς θά ἐπεδίωκε διάλογο μαζί μας. Τό πιστέψαμε. Κι ἀπό τότε, κιόλας, δηλώσαμε ὅτι θά ἀποδεχθοῦμε κάθε πρόταση διαλόγου μαζί του. Ἀργότερα, διαβάσαμε στόν Τύπο πῶς τόν διάλογο αὐτόν τόν ἐννοεῖ μέ τό νά πᾶμε νά τοῦ ὑποβάλλουμε αἴτηση καί νά μᾶς ἀναχειροτονήσει! Εὐτυχῶς πού δέν ζήτησε νά μᾶς ξαναβα-

πτίσει! Καί ὅταν, ἀργότερα, ἐπισκέφθηκα τόν ἐξοχότατο Πρόεδρο τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τόν κ. Κωνσταντῖνο Στεφανόπουλο, ἐξεμάνη ἐναντίον τοῦ ἀνωτάτου πολιτειακοῦ ἄρχοντος, γιά τό πῶς τόλμησε νά μέ δεχθῇ στό Προεδρικό Μέγαρο! Μιλᾶτε γιά σοβαρότητα δηλώσεων;...

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐάν ὁ κ. Χριστόδουλος θέλει διάλογο μαζί μας «ἐπὶ ἴσοις ὅροις», ὅπως κάνει καί μέ τίς ἄλλες Ἐκκλησίες, εἴμεθα ὄχι μόνον πρόθυμοι ἀλλά καί ἔτοιμοι νά τόν ἀρχίσουμε ἀνά πᾶσαν στιγμήν. Πιστεύουμε πῶς κατέχουμε τήν ἀλήθεια καί δέν ἔχουμε τίποτα νά φοβηθοῦμε ἀπό ἓναν τέτοιο διάλογο. Ἄν κι ἐκεῖνος νομίζει ὅτι δέν ἔχει κάτι νά φοβηθεῖ, γιατί δέν τόν προχωρεῖ; Κι ἂν θέλει, ἐμεῖς δέν ἔχουμε καμία ἀντίρρηση γι' αὐτό, ἀπεναντίας θά τό χαροῦμε, ἂν ὁ διάλογος γίνει στό φῶς τῆς δημοσιότητας. Νά μεταδοθεῖ σέ ζωντανή μετάδοση ἀπό τήν κρατική τηλεόραση, σέ ἐθνικό δίκτυο. Μόνον ἔτσι θά μάθει ὁ ἑλληνικός λαός τό ποιός ἔχει τήν ἀλήθεια -μέ ἐπιχειρήματα- καί τό δίκαιο μέ τό μέρος του. Θά πληροφορηθεῖ καί γιά τόν ρόλο μερικῶν μεγαλόσχημων ρασοφόρων, γιά νά σταματήσει κάποτε ὁ ἐμπαιγμός τοῦ λαοῦ, πού ζημιώνει ὄχι μόνον τόν τόπον μας, ἀλλά καί, παντοῦ, ὅσους δέν φταῖνε σέ τίποτε!

Πῶς σκοπεύετε νά ἀντιδράσετε ἂν λάβετε ἐπιστολή ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο προκειμένου νά ὀρίσετε ἐπιτροπή διαλόγου;

Εἴμεθα ἔτοιμοι νά ἀπαντήσουμε μέ ἐπιστολή μας, ἀποδεχόμενοι ἓναν τέτοιο διάλογο, ἐάν τηρηθοῦν οἱ προαναφερθέντες ὅροι, καί νά γνωστοποιήσουμε τά μέλη τῆς δικῆς μας ἐπιτροπῆς.

Πρὶν ἀπό μερικές ἡμέρες, μιά ἀποσχισμένη ὁμάδα πῆρε στίς τάξεις τῆς κληρικούς, οἱ ὁποῖοι ἐδῶ κι ἓναν χρόνο, περίπου, εἶναι καθηρημένοι ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδό σας. Αὐτό εἶναι ἓνα ἰδιαίτερα ἄσχημο φαινόμενο. Ποιά εἶναι ἡ ἂποψή σας;

Ἐνός κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται... Ἡ Ἐκκλησία μας τό 1995 καθήρεσε ὡς σχισματικούς τοὺς τότε Ἐπισκόπους Φθιώτιδος Καλλίνικο Χανιώτη καί Θεσσαλονίκης Εὐθύμιο Ὁρφανό. Ὅμως, αὐτοὶ συνέχισαν παρά συνειδήσιν νά ἱεουργοῦν. Χειροτόνησαν μάλιστα καί τέσσερις ψευδεπισκόπους, κυρίως ἄτομα καθηρημένα ἀπό τήν Ἐκκλησία μας. Πρόσφατα χειροτόνησαν κι ἓναν ἄλλον καθηρημένο ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, τόν Νήμφωνα Ἀναστασόπουλο, τόν ὁποῖο λένε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

του Ἐπισκόπου Μαραθῶνος Φωτίου

Επειδή τυγχάνει εἰς τὰς ἡμέρας μας κάποιοι νά ἐπικρίνουν τὰς προσφάτους ἐπισκοπικὰς χειροτονίας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ἐπικαλούμενοι κατὰ παραπλανητικόν τρόπον ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, ὀφείλομεν νά διευκρινήσωμεν ὠρισμένα θέματα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ σκοπίμως ὑπολογίζουν εἰς τό ὅτι ὁ ἀπλὸς λαὸς δέν γνωρίζει ὅτι ἄλλον, αἱ ἀποστολικαὶ διατάξεις καὶ ἄλλον οἱ ἀποστολικοὶ κανόνες. Τοιοῦτοτρόπως δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ κανονικὴ Ἱερά Σύνοδος παραβαίνει δῆθεν τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες. Εἶναι ὅμως καιρὸς νά εἰπωθῇ ἡ ἀλήθεια καὶ νά ἐμφραγοῦν τὰ στόματα τῶν θορυβοποιῶν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐνῶ γνωρίζουν τὴν ἀλήθειαν σκοπίμως τὴν διαστρέφουν ἀποβλέποντες, προφανῶς, εἰς ἴδια αὐτῶν ὠφέλη.

Διευκρινίζομεν λοιπὸν ὅτι πρόκειται περὶ δύο ἐντελῶς διαφορετικῶν συγγραμμάτων.

Ἡ μὲν βίβλος τῶν ἀποστολικῶν Κανόνων, εἶναι ἓν σύνολον 85 κανόνων, οἱ ὅποιοι ἔχουν κανονικὸν κύρος, ἐπεκυρώθησαν ἀπὸ τὴν Πενθέκτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον (βλ. β' κανόνα) καὶ ἀποτελοῦν νόμον τῆς Ἐκκλησίας, συμπερι-

λαμβάνονται δέ εἰς τό Ἱερὸν Πηδάλιον εἰς τὴν ἀρχήν, ὅπως ὁ καθεὶς δύναται νά ἐπαληθεύσῃ.

Ἡ βίβλος ὅμως τῶν ἀποστολικῶν διαταγῶν (ἢ διατάξεων), ἀρχικῶς μὲν ἦτο γνησία ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ διάφοροι αἱρετικοὶ ἐγκατέμιξαν καὶ τὰς ἰδικὰς τῶν διδασκὰς μέ ἀποτελέσματα ἢ ἰδία Πενθέκτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, εἰς τὸν ἴδιον ἀκριβῶς κανόνα αὐτῆς (τόν β') εἰς τὸν ὁποῖον ἐγκρίνει τοὺς ἀποστολικούς κανόνες, τὰς ἀποστολικὰς διατάξεις (ἢ διαταγὰς) τὰς ἀποβάλλει. Διὰ τὸν λόγον αὐτόν ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης πάντως δέν τὰς συμπεριέλαβεν εἰς τό Ἱερὸν Πηδάλιον, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς καταδίκης τῶν ἀπὸ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

Προκαλοῦμεν λοιπὸν τοὺς ὀψίμους... βαυαρομάχους οἱ ὅποιοι κάποτε ἐκόπτοντο περὶ τοῦ Ἱεροῦ Πηδαλίου, νά μᾶς ἀπαντήσουν: αἱ ἀποστολικάι διατάξεις τὰς ὁποίας ἐπικαλοῦνται εἶναι εἰς τό Ἱ. Πηδάλιον, ναὶ ἢ ὄχι; Καὶ ἐπειδὴ, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, οἱ πολέμιοι τῆς Ἱ. Συνόδου κατέπιον τὴν γλώσσαν τῶν καὶ κατέστησαν ἄφωνοι, ἀνοίξατε σεῖς οἱ ἴδιοι τό Ἱ. Πηδάλιον. Ἐρευνήσατέ το στίχον πρὸς στίχον ἀπὸ τὴν πρώτην ἕως τὴν τελευταίαν σελίδαν· σὰς διαβεβαιούμεν ὅτι ἀπο-

ὅτι χειροτόνησαν «ἐπίσκοπο Πειραιῶς», γιὰ νά ἱκανοποιήσουν τὴ ματαιοδοξία του βέβαια, γιὰ χάριν τῆς ὁποίας πρόδωκε τὰ πιστεύω του. Τό φαιδρὸ στὴν ὅλη ὑπόθεση εἶναι τό ὅτι στὸν Πειραιᾶ δέν ὑπάρχει οὔτε ἓνας ναός* γιὰ νά λειτουργήσῃ αὐτός ὁ κύριος, ἀφοῦ καὶ οἱ 22 Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Μονές εἶναι ὑπὸ τὸν κανονικὸ Ἐπίσκοπο Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος τοῦ πατρίου ἑορτολογίου, Γερόντιο τὸν Β'. Τὰ φαινόμενα αὐτὰ μπορῶ νά τὰ χαρακτηρίσω καὶ ἀθεοφοβία. Ὁ Θεὸς νά τοὺς ἐλεήσει... Λυποῦμε μόνον τοὺς ἀπληροφόρητους, πού τοὺς ἀκολουθοῦν καὶ πέφτουν θύματα τῆς ματαιοδοξίας τους. Κάποτε, ὁ Θεὸς θά κάνει τὴν κρίση του.

* Τοῦτο ἐπεβεβαίωσε διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του καὶ ὁ ἴδιος ὁ π. Ν. Ἀναστασόπουλος ὅστις εἰς τὸν κατάλογον τῶν πέντε Ναῶν, Ναϊσκῶν καὶ παρεκκλησιδίων πού παρέθεσε ἐξ ὧν τῶν προαστείων τῆς πρωτευούσης οὐδεὶς ἀνήκει εἰς τὰ διοικητικὰ ὄρια τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

Κλείνοντας, θά ἤθελα νά μιλήσουμε γιὰ τὸν Πάπα καὶ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Ἀθήνα, ἢ ὁποία, ὅπως φαίνεται, μᾶλλον θά καθυστερήσῃ ἀρκετά. Ποιὰ εἶναι ἡ δική σας θέση ὡς Ἐκκλησία τοῦ πατρίου ἑορτολογίου;

Πιστεύω στὴν ἐλευθερία καὶ τὴ Δημοκρατία. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν, ὁ κάθε θρησκευτικὸς ἡγέτης δύναται ἰδιωτικῶς νά ἐπισκέπτεται τὴ χώρα μας χωρὶς θόρυβο καὶ τυμπανοκρουσίες. Γιὰ μᾶς, ὅμως, ὁ Πάπας εἶναι ὁ ἐκφραστής ἑνὸς μίσους αἰωνίου κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους μας, τίς συνέπειες τοῦ ὁποίου πληρώνουμε μέχρι σήμερα βαριά. Γιὰ μᾶς, λοιπὸν, ὁ Πάπας εἶναι persona non grata. Γι' αὐτό ἐμεῖς δέν θέλουμε καμιὰ ἐπαφή μαζί του. Μᾶς προκαλεῖ μέ μιὰ τέτοια ἐπίσκεψη καὶ, εὐτυχῶς, πού ὁ ἴδιος τό κατάλαβε καὶ ματαίωσε τὰ σχέδιά του. Θεωρῶ ὅτι ὁ Πάπας ἐπιθυμοῦσε νά ἔρθῃ γιὰ λόγους προπαγανδιστικούς, κι αὐτό εἶναι ἀπαράδεκτο.

στολικάς διατάξεις δέν θά εὔρητε. Τό μόνον τό ὁποῖον θά εὔρητε εἶναι ἡ καταδίκη τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων (β' κανόνας τῆς Πενθέκτης):

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

(...) Ἐπειδή δ' ἐν τούτοις τοῖς κανόσιν ἐντέταλται δέχεσθαι ἡμᾶς τάς αὐτῶν Ἀγίων Ἀποστόλων διά Κλήμεντος διατάξεις, αἷς τισι παλαί ὑπό τῶν ἑτεροδόξων ἐπί λύμῃ τῆς Ἐκκλησίας νόθα τινά καί ξένα τῆς εὐσεβείας παρετέθησαν, τό εὐπρεπές κάλλος τῶν θείων δογματῶν ἡμῖν ἀμαυρώσαντα, **τὴν τῶν τοιούτων διατάξεων προσφόρως ἀποβολὴν πεποιήμεθα** πρὸς τὴν τοῦ χριστιανικοτάτου ποιμνίου οἰκοδομήν καί ἀσφάλειαν, **οὐδαμῶς ἐγκρίνοντες τὰ τῆς αἵρετικῆς ψευδολογίας κῆματα**, καί τῇ γνησίῳ τῶν Ἀποστόλων καί ὁλοκλήρῳ διδαχῇ παρενεύοντες...

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

(...) Ἐπειδή ὅμως εἰς τοὺς κανόνας αὐτοὺς (τοὺς Ἀποστολικούς) ὑπάρχει ἡ ἐντολή (βλ. πε' ἀποστολικόν) νά δεχόμεθα τάς ἀπὸ τόν Κλήμην (παραδεδομένας) διατάξεις τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, εἰς τάς ὁποίας παλαιά ἀπὸ τοὺς αἵρετικούς μέ σκοπόν τὴν βλάβην τῆς Ἐκκλησίας προσετέθησαν λόγια νόθα καί ξένα ἀπὸ τὴν εὐσέβειαν, τὰ ὁποία ἡμαῦρῶσαν τὴν εὐπρεπὴ ὠραιότητα τῶν θείων δογμάτων, αὐτῶν τῶν **διατάξεων** (λοιπόν) **χωρὶς δισταγμὸν διατάζομεν τὴν ἀποβολὴν (καταδίκην)** μέ σκοπόν τὴν ὠφέλειαν καί ἀσφάλειαν τοῦ ποιμνίου τῶν Χριστιανῶν, **μὴ ἐγκρίνοντες μέ κανένα τρόπον τὰ γεννήματα τῆς αἵρετικῆς ψευδολογίας** καί μὴ συμπεριλαμβάνοντες αὐτά μαζί μέ τὴν γνησίαν καί ὁλόκληρον διδαχὴν τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων.

Ὡστε λοιπόν οὐδεὶς ὀρθόδοξος ἔχει τό δικαίωμα νά ἐπικαλῆται τάς ἀποστολ. διαταγὰς ὡς δῆθεν νόμον τῆς Ἐκκλησίας. Δι' αὐτό καί δέν χρησιμοποιεῖται τό σύγγραμμα αὐτό παρά μόνον ὡς **ἱστορικόν κείμενον** τό ὁποῖον μαρτυρεῖ τὴν **πρακτικὴν τοῦ Δ' αἰῶνος** ὅπως καί ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἀναφέρει εἰς τό ἔργον του «ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ» (βλ. κατωτέρω).

Πάντως τό κείμενον τῶν Ἀποστ. Διαταγῶν ὅπως ἔχει σήμερον (παρ' ὅλην τὴν ἐνδεχομένην δογματικὴν ἀποκάθαρσιν τὴν ὁποίαν ἴσως ὑπέστη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Πενθέκτης Οἰκουμ. Συνόδου μέχρι σήμερον) διατηρεῖ ἐπιλήψιμα σημεία εἰς τὰ ὁποία διαφαίνεται ἡ Ἰουδαίζουσα

ἐπιρροή. Ἐπανειλημμένως ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ τήρησιν τοῦ Νόμου καί εἰς τὴν **ἀνάγκην τηρήσεως τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου**. Φθάνει εἰς τό σημεῖον νά δίδῃ ἐντολήν **τηρήσεως τοῦ Σαββάτου** ὡς ἀργίας, τὴν ὁποία μάλιστα θέτει (τό σύγγραμμα τοῦτο) εἰς τό στόμα ὁμοῦ τοῦ Παύλου καί τοῦ Πέτρου (!): «Ἐγὼ Παῦλος καί ἐγὼ Πέτρος διατασσόμεθα. Ἐργαζέσθωσαν οἱ δοῦλοι 5 ἡμέρας, Σάββατον δέ καί Κυριακὴν σχολαζέτωσαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας» (Η' 33, 1-2)! (Βλ. Ἠθική & Θρησκευτικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, τόμ. Δ' στήλη 1182).

Βλέπομεν λοιπόν νά νομοθετεῖται ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου ἀλλὰ καί ἡ πενθήμερος ἐργασία (λέτε ἡ Ε.Ο.Κ. ἀπὸ τὰς... διαταγὰς νά ἐνεπνεύσθῃ «τό πενθήμερον».)

Ἡμεῖς ὅμως ἄς μείνωμεν εἰς ὅσα διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας καί ἄς ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κανονικὴν Ἱεράν Σύνοδον.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΜΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

Ἡλικία χειροτονίας ἐπισκόπων.

Τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν Δ' ἑκατονταετηρίδα μαρτυροῦσι αἱ Ἀποστολικάι Διαταγαί. Κατ' αὐτάς ὁ μέλλων χειροτονηθῆναι ἐπίσκοπος ἔδει νά ἦ μὴ ἔλασσον τῶν πεντήκοντα ἐτῶν καί μόνον διὰ σπάνιν καί διὰ τὰ ἐξαίρετα προτερήματα τοῦ χειροτονουμένου ἠδύνατο τίς νά χειροτονηθῇ καί νεώτερος. Ἀλλ' ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν Νεαρᾷ ργκ' (123) ὥρισεν ὡς ἡλικίαν καθ' ἣν πρέπει νά χειροτονῆται ὁ ἐπίσκοπος τό λε' (35ον) ἔτος, ὕστερον δέ διὰ τῆς ρλζ' (137) διέταξεν ὅτι ἡ χειροτονία δύναται νά γένηται καί μετὰ τό τέλος τοῦ λ' (30οῦ) ἔτους. **Οὗτος ἐστὶν ὁ καί σήμερον περί ἐπισκόπων κρατῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ κανὼν***.

(ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ,
Ἐκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 127-128)

* Εἶναι σαφές ὅτι ὁ Ἅγ. Νεκτάριος ἐδῶ δέν ἐκφράζει τὴν προσωπικὴν του ἀποψιν ἀλλὰ καταγράφει εἰς ἀνύποπτον χρόνον τὴν πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰουστινιανοῦ μέχρι σήμερον: ὅτι τό κατώτατον ὄριον ἡλικίας πρὸς χειροτονίαν Ἐπισκόπου εἶναι τό 30ον ἔτος.

Καί πάλιν περί τοῦ Θεολόγου κ. Ἑλ. Γκουτζίδη

τοῦ Σεβ. Ἀρχαῖας κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Α'

Μέ ιδιαίτερη προσοχή διαβάσαμε ἕνα φυλλάδιο, ἐκ 48 σελίδων, τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη. Ἐπιγράφεται «Ἀπαντῶμεν ἐν ἀγάπῃ καί ἀληθείᾳ καί ζητῶμεν Τίμιον Διάλογον». Στό φυλλάδιο αὐτό ὁ κ. Γκουτζίδης περιλαμβάνει, ἐκτός ἀπό τήν προηγούμενη ἀπάντησή του στά ὅσα ἐμεῖς γράψαμε γιά τή θέση του περί τοῦ «ἀνάρχου» τῆς Ἐκκλησίας, καί μία νέα, δεύτερη κατά σειράν ἀπάντησή του στό ἴδιο θέμα.

Διαβάζοντας τήν νέα αὐτή ἀπάντησή του αἰσθανθήκαμε ἐκπληξη καί ἀπογοήτευση. Σχετικά μέ τήν θέση αὐτή τοῦ «ἀνάρχου» τῆς Ἐκκλησίας, σχεδόν σέ τίποτε ἀπό ὅσα τοῦ γράψαμε στήν πρώτη ἀνταπάντησή μας μέ τίτλο «Κακοδοξίες καί φλυαρίες τοῦ θεολόγου Ἑλ. Γκουτζίδη» (περιοδικόν «Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος», τ. 24, Ἰαν.-Φεβρ. 1999, σελ. 43) δέν ἀπαντᾷ. Ὅπως λέγει, ἐπιφυλάσσεται νά ἀπαντήσει διεξοδικῶς, ἐάν καί ὅταν φιλοξενήσουμε τήν ἀπάντησή του εἰς τό περιοδικόν μας! Ἀστεῖες προφάσεις!

Κατόπιν τούτου, ἀφοῦ δέν μᾶς ἀπαντᾷ (καί ὁ κάθε ἀναγνώστης εἶναι εὐκολόν νά ἐξηγήσει τούς λόγους γιά τήν ἀποφυγήν τῆς ἀπαντήσεώς του), περιττεῦει κάθε περαιτέρω δικός μας σχολιασμός τῶν κακοδοξιῶν του, τίς ὁποῖες πιστεύουμε ὅτι ἀναιρέσαμε ἀρκούντως. Ὅμως, γιά νά δώσουμε μιά ὁλοκληρωμένη εἰκόνα σέ κάθε εὐλαβή καί καλόπιστο Ὁρθόδοξο πιστό πού ἐνδιαφέρεται νά πληροφορηθεῖ περισσότερα, θά κάνουμε μιά γενική παρατήρηση γιά τόν τρόπο πού θεολογεῖ ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης καί στή συνέχεια θά ἀνακεφαλαιώσουμε τίς σπουδαιότερες κακοδοξίες του.

Β'

Ὡς πρὸς τόν τρόπο πού θεολογεῖ ὁ κ. Ἑλ. Γκουτζίδης τό μόνο πού ἔχουμε νά ποῦμε εἶναι ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος μέ αὐτόν πού ἀκολούθησαν πάντοτε οἱ, κατὰ καιρούς ἐμφανισθέντες ἀπό τήν πρώτη κιόλας χριστιανική Ἐκκλησία, αἵρετικοί. Εἶναι ἡ παράθεσις ὁρθῶν τῆς Ἐκκλησίας διδασκαλιῶν, ἀνάμεσα στίς ὁποῖες οἱ αἵρετικοί ἔκρυπταν τό δηλητήριο τῶν κακοδοξιῶν τους. Ἔτσι, καί αὐτός! Ἀπό τό ἕνα μέρος, γιά τό ἴδιο πράγμα, ἐκθέτει τά ὀρθά

τῆς Ἐκκλησίας δόγματα, ἐνῶ ἀπό τό ἄλλο παρενίρει τεχνηέντως τά κακόδοξα, σέ τρόπο ὥστε νά προκαλεῖ σύγχυση σέ κάθε ἀνυποψίαστο ἀναγνώστη ἢ ἀκροατή του. Ἔτσι μπορεῖ, ἂν κάποτε κάποιος τοῦ ζητήσει τό λόγο, νά ἐπικαλεῖται πότε τήν μιά ἄποψή του καί πότε τήν ἄλλη!

Θά ἀναφέρουμε ἕνα χαρακτηριστικό παράδειγμα ἀπ' τά γραφόμενά του γιά τό «σέ πόσες Ἐκκλησίες πιστεύει». Ἀπό τό ἕνα μέρος διακηρύσσει ὅτι πιστεύει στή «Μία ἀγία καθολική καί ἀποστολική τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία» κι ἀπό τό ἄλλο μιλάει γιά τέσσερες, διακεκριμένες μεταξύ τους, Ἐκκλησίες. Ἀκολουθῶς, ταχυδακτυλουργικῶς τῷ τρόπῳ, τίς περιορίζει σέ τρεῖς, ὕστερα σέ δύο, γιά νά καταλήξει σέ μία! Ὅλα αὐτά, μᾶς θυμίζουν τό σχολικό ἀνέκδοτο, πού ὁ δάσκαλος ρωτᾷ τόν μαθητή «πόσοι εἶναι οἱ Εὐαγγελιστές» καί ἐκεῖνος ἀπαντᾷ: «Οἱ τέσσερις Εὐαγγελιστές εἶναι... τρεῖς, ἐκ τῶν ὁποίων δύο εἶναι... ὁ Λουκᾶς!»

Καί γιά νά μή θεωρηθεῖ ὅτι ὑπερβάλλουμε τά πράγματα, παραθέτουμε τό σχετικό κείμενο τοῦ κ. Ἑλ. Γκουτζίδη καί παρακαλοῦμε τόν κάθε ἀναγνώστη μας νά ἔχει τήν ὑπομονή νά τό διαβάσει γιά νά διαπιστώσει μέ τά μάτια του τοῦ λόγου τό ἀληθές:

«Δέν θά ὁμιλήσω σήμερα διά τήν πρώτην, ἄναρχον, αἰωνία καί ἀόρατον Ἐκκλησίαν, διότι αὕτη εἶναι ἡ τελεία Κοινωνία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἡ πλήρης καί τελεία κοινωνία καί ἀδιαίρετος ἐνότης τῶν τριῶν Θεῶν προσώπων, τοῦ ΕΝΘΣ Θεοῦ.

Θά ὁμιλήσω ὁμως διά τήν ἀποκεκαλυμμένην ἐπὶ τῆς γῆς Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὁμως ὡς ὑπάρχουσα ἐν τῇ προαιωνία βουλῇ τοῦ ἀνάρχου Θεοῦ καί πρό τῆς ἰδρύσεώς Της, εἶναι καί αὕτη προαιωνία.

Ἡ ἀπαρχή τῆς ἐπὶ γῆς ἀποκεκαλυμμένης Ἐκκλησίας, εὐρίσκεται ἐν τῷ Χριστῷ, ὁ Ὅποιος, διά τῆς ἐνανθρωπήσεως, τοῦ κηρύγματος, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς Σταυρικῆς του θυσίας καί τῆς Ἀναστάσεως, ἰδρύει τήν ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίαν του...

Πρὶν ἀπὸ τήν ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καί τῶν ἀνθρώπων ὑπάρχει ἡ ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἀγγέλων. Αὕτη ὡς κοινωνία

ἐκφράζεται εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων δοξολογίαν τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ.

Μετά τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἀγγέλων καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἔχομεν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν πρωτοπλάστων, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλη Ἐκκλησία, ἀλλ' ἡ προέκτασις τῆς ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησίας τῶν Ἀγγέλων εἰς τὴν γῆν. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος διδάσκει ὅτι ἡ Ἐκκλησία «κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ» (Ἀποκ. κ', 2), καὶ ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος ὅτι «μετεφυτεύθη» εἰς τὴν γῆν λαβοῦσα αἰσθητὴν ὑπαρξιν διὰ τῶν πρωτοπλάστων. Ἡ Ἐκκλησία ἐν προκειμένῳ μεγαλύνει τὸν Χριστόν διότι «ἀρρήτως ἥνωσεν τὰ ἐπουράνια μὲ τὰ ἐπίγεια καὶ μίαν Ἐκκλησίαν ἀπετέλεσε Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων» (Μηνιαῖον ἡ' Νοεμβρ. ὠδή θ').

Αὕτη ἡ Ἐκκλησία τῆς Π.Δ. (τῶν πρωτοπλάστων) τραυματισθεῖσα, διὰ τῆς παραβάσεως τῶν ιδίων τῶν πρωτοπλάστων διέκοψεν τὸν ἔργο της...

Ἡ τετραυματισμένη καὶ ὡς «τάλαινα» καὶ ὡς «παγκληρία τῶν Ἐθνῶν» Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀνέμενε τὴν ἀναδημιουργίαν της ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ.

Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἡ πεσοῦσα Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, γίνεται ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἡ **ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ...**

Ἔτσι, ὅταν τοῦ εἴπαμε ὅτι εἶναι κακόδοξα ὅσα κηρύττει περὶ «ἀνάρχου» Ἐκκλησίας, ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης ἀμέσως κατέφυγε στὴ γνωστὴ τακτικὴ τοῦ ὑποστηρίζοντος ὅτι εἶπε «ἀναρχον» μόνον τὴν «πρώτη» Ἐκκλησίαν του, πού θεωρεῖ τὴν Ἁγία Τριάδα, κι ὅχι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, πού πιστεύει ὅτι εἶναι ἡ «Μία ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολική»!

Δηλαδή, ἡ μέθοδος τοῦ κ. Ἐλ. Γκουτζίδη εἶναι νὰ ἀνακατώνει Ὁρθόδοξα καὶ κακόδοξα. Νὰ τὰ λέει ὅλα καὶ κάθε φορά νὰ παίρνει ὅ,τι θέλει!

Γ'

Τώρα ἂς δοῦμε ποιές εἶναι οἱ σπουδαιότερες κακοδοξίες Του:

1. Διδάσκει τὴν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ὅτι ὑπάρχουν τέσσερες Ἐκκλησίες! Τίς μὲν δύο, τίς διατηρεῖ διακεκριμένες μέχρι τέλους, μολονότι ὁμολογεῖ ὅτι πιστεύει στὴ «Μία ἁγία καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία», τίς δὲ τελευταῖες δύο, καίτοι τίς θεωρεῖ διαφορετικές, τελικὰ τίς ἀφομοιώνει μὲ τὴν «Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ». Ποιές εἶναι

αὐτές οἱ τέσσερες Ἐκκλησίες; Εἶναι: α) τῆς Ἁγίας Τριάδος, β) τοῦ Χριστοῦ, γ) τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων καὶ δ) τῶν Πρωτοπλάστων ἢ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Διὰ κάθε μία ἀπ' αὐτές διδάσκει καὶ ἀπὸ μία περαιτέρω κακοδοξία!

2. Διδάσκει τὴν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι Ἐκκλησία! Τὴν ὀνομάζει «πρώτη» Ἐκκλησία καὶ τὴν θεωρεῖ «ἀναρχον, αἰωνίαν καὶ ἀόρατον». Εἶναι δὲ αὕτη, κατὰ τὸν κ. Ἐλ. Γκουτζίδη «ἡ τελεία Κοινωνία τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι ἡ πλήρης καὶ τελεία κοινωνία καὶ ἀδιαίρετος ἐνότης τῶν τριῶν θείων προσώπων, τοῦ **ΕΝΟΣ ΘΕΟΥ**»!

Τέτοια «Ἐκκλησία», ὅμως δὲν ὑπάρχει! Κανείς ποτέ ἀπ' τοὺς ἁγίους Πατέρας δὲν ὀνόμασε τὴν Ἁγία Τριάδα, ἢ τὴν κοινωνία ἢ τὴν ἐνότητα τῶν τριῶν θείων Προσώπων της, Ἐκκλησία! Αὕτη, ἡ «Ἐκκλησία» ὑπάρχει μόνον εἰς τὴν φαντασίαν του. Πού εἶναι ἡ παράθεση τῶν σχετικῶν χωρίων τῶν ἁγίων Πατέρων, γιὰ νὰ ἀποδείξει τὴν ὑπαρξὴ της; Βεβαίως οἱ αἰρετικοὶ τῆς Δύσεως ὑπαίνιχθησαν αὐτὴν τὴν κακοδοξία, τὴν ὁποία μάλιστα ὠρισμένοι Νεοσημερολογίτες θεολόγοι, καὶ δὴ πανεπιστημιακοὶ καθηγητές, τὴν ἀναμνησκάζουν γιὰ νὰ θαμπώνουν μὲ τὴν «σοφία» τῆς παραδοξολογίας τους τοὺς ἀμαθεῖς ἀκροατές τους, πού ἐκστασιάζονται σ' ὅ,τι παράξενο, ἔστω καὶ κακόδοξο, θ' ἀκούσουν!

Καὶ γιὰ νάμαστε πió σαφεῖς. Τὴν κακοδοξία αὕτη τὴν ἀνέπτυξε ἐν σπέρματι ὁ Παπισμός! Ἡ Β' Βατικανὴ Σύνοδος (καὶ παρακαλοῦμεν νὰ προσεχθεῖ ἡ ὁρολογία τῶν παπικῶν γιὰ νὰ συγκριθεῖ μὲ ὅσα ἀνωτέρω ὑπεστήριξε ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης) εἶπε γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὅτι εἶναι μία ἀπὸ τὴν πηγὴν της: «Τὸ ὑπέρτατο πρόσωπο καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ Μυστηρίου (τῆς Ἐκκλησίας) εἶναι ἡ ἐνότητα τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸν ἕνα Θεό, Πατέρα, Υἱό καὶ Ἅγιο Πνεῦμα» (Unitatis Redintegratio: Β' Σύνοδος Βατικανοῦ: Διάταγμα «Γιὰ τὸν Οἰκουμενισμό»).

Ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης γράφει ὅτι «πρώτη» Ἐκκλησία εἶναι ἡ... «ἐνότης τῶν τριῶν θείων προσώπων, τοῦ **ΕΝΟΣ Θεοῦ**»! Τί σύμπτωση, ἀλήθεια!

Ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης διακηρύσσει ὅτι εἶναι «γνήσιος» Ὁρθόδοξος θεολόγος. Ἀλλὰ ἕνας Γνήσιος Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς καὶ δὴ θεολόγος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κακοδοξεῖ καὶ νὰ καθίσταται ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας!

Στὸ προηγούμενο δημοσίευμά μας στὸ περιοδικό «Ἐκκλησία ΓΟΧ Ἑλλάδος» (τευχ. 24 Ἰαν.-Φεβρ. 1999, σελ. 43-44) ἀναλύσαμε καὶ τοὺς θεολογι-

κούς λόγους για τούς όποιους ή Αγία Τριάδα δέν είναι Έκκλησία κι είναι αίρεση καί κακοδοξία, τό νά ύποστηρίζει κανείς τό αντίθετο, δηλ. αυτό πού ύποστηρίζει ό κ. Έλ. Γκουτζίδης, ό όποιος μέ τόν τρόπο αυτό γίνεται φερέφωνο τών κακοδοξιών του Παπισμού στό χώρο της Όρθοδοξίας! Κρίμα!

3. Διδάσκει τήν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ότι ή Έκκλησία είναι «άναρχος»! Έξηγήσαμε ότι ή Έκκλησία δέν είναι «άναρχος», δηλαδή δέν είναι «άνευ αιτίας». Τονίσαμε επανειλημμένα, ότι «άναρχος» δηλαδή «άνευ αιτίας» είναι μόνον ό Θεός Πατήρ! Δέν είναι, ούτε καί ό Χριστός ή τό Άγιον Πνεύμα, οί όποιοι είναι «αιτιατοί», δηλ. έχουν αιτία, ως πρός τόν τρόπον ύάρξεώς τους, τόν Πατέρα!

Ό κ. Έλ. Γκουτζίδης για νά ξεγλιστρίσει άπ' τήν δεινή θέση στην όποία περιήλθε ισχυρίζεται ότι δέν λέει τήν «Έκκλησίαν του Χριστού» άναρχον, αλλά τήν «πρώτην» Έκκλησία της Αγίας Τριάδος! Δηλαδή, λέει «άναρχον» μιάν άλλη, διαφορετική άπ' τήν «Έκκλησία του Χριστού» Έκκλησία! Τότε, πώς άπό τό άλλο μέρος ισχυρίζεται ότι πιστεύει εις «ΜΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» αυτό είναι άκατανόητο! Τίνος τήν νοημοσύνη θέλει νά ύποτιμήσει; Τήν δική μας ή τήν δική του;

Έάν όντως πιστεύει, ως ισχυρίζεται, ότι ή Έκκλησία είναι ΜΙΑ, τότε αυτή είναι ή Έκκλησία του Χριστού! Κι επομένως, όταν λέει ότι ή Έκκλησία είναι «άναρχος», αυτή ή Έκκλησία δέν μπορεί νά είναι άλλη άπ' τήν Έκκλησία του Χριστού! Είναι άδύνατο όμως σ' ένα λογικό άνθρωπο νά παρακολουθήσει πλέον τήν διαταραγμένη λογική του κ. Έλ. Γκουτζίδη! Κρίμα!

4. Διδάσκει τήν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ότι «ή άπαρχή της επί γής άποκεκλυμμένης Έκκλησίας εύρίσκεται έν τώ Χριστώ, ό Όποιος διά της ένανθρωπήσεως, του κηρύγματος, του Ευαγγελίου, της Σταυρικής του θυσίας καί της Αναστάσεως, ιδρύει τήν επί γής Έκκλησίαν Του...»!

Κατά τήν Όρθόδοξη Πατερική διδασκαλία ή στρατευομένη επί γής Έκκλησία του Χριστού άρχεται μέ τήν δημιουργία τών Πρωτοπλάστων, οί όποιοι είναι τά πρώτα μέλη-άνθρωποι στην Έκκλησία του Χριστού! Καί θά έρωτήσει κανείς: Προτού ένανθρωπίσει ό Χριστός, υπήρχε ή Έκκλησία Του στον κόσμο; Ασφαλώς υπήρχε! Τίνος ήταν ή Έκκλησία στην όποία πρώτα μέλη ήσαν οί άγγελοι; Ήταν του Χριστού! Ήταν του Θεού! Του Τριαδικού Θεού! Τίνος ήταν ή Έκκλησία της Παλαιάς Διαθήκης; Του Χριστού ήταν επίσης!

Τότε, στή Πεντηκοστή τί έγινε; Άπλούστατα, άπεκαλύφθη άπό τό Άγιον Πνεύμα ή «πάσα αλήθεια» όπως είναι ότι ή Έκκλησία είναι «σώμα Χριστού»! Τότε, τό νά λέγει ό κ. Έλ. Γκουτζίδης ότι «ή άπαρχή της επί γής Έκκλησίας εύρίσκεται έν τώ Χριστώ, ό όποιος διά της ένανθρωπήσεως, ιδρύει τήν επί γής Έκκλησίαν Του», δέν είναι όρθόδοξος διδασκαλία, διότι υπήρχε προηγουμένως στή γή ή Έκκλησία, πρώτα μέλη της όποίας ήταν οί Πρωτοπλάστοι. Ή άπόρριψη της περιόδου αυτής της Έκκλησίας είναι κακοδοξία!

5. Διδάσκει τήν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ότι «πρίν άπό τήν επί γής Έκκλησίαν του Χριστού καί τών ανθρώπων ύάρχει ή έν ούρανοίς Έκκλησία του Θεού καί τών Άγγέλων»!

α) Οί Όρθόδοξοι ούδέποτε διδαχθήκαμε άπ' τούς άγίους Πατέρες μας ότι ύάρχει ξεχωριστή «Έκκλησία του Θεού καί τών άγγέλων», όπως κηρύττει ό κ. Έλ. Γκουτζίδης. Οί άγιοι άγγελοι, βεβαίως, υπήρξαν τά πρώτα μέλη της άοράτου έν ούρανοίς Έκκλησίας, ή όποία άπετέλεσε τήν «πρώτην περίοδον ή φάσιν» της «Μιάς άγίας καθολικής καί Άποστολικής του Χριστού Έκκλησίας, ή όποία άπαρτίζεται άπό τήν θριαμβεύουσα Έκκλησίαν έν ούρανοίς καί άπό τήν στρατευομένην επί της γής».

β) Ό κ. Έλ. Γκουτζίδης, όλως παραδόξως άπό τήν «άόρατον» έν ούρανοίς «θριαμβεύουσαν» Έκκλησίαν άφαιρεί τάς ψυχάς τών κεκοιμημένων άγιών άνδρών, τάς όποίας δέν κατατάσσει πουθενά. Γιατί; Τί γίνονται οί ψυχές αυτές τών άγιών; Δέν άποτελούν μέλη της έν ούρανοίς Έκκλησίας, ως διδάσκει ή Όρθόδοξος Έκκλησία;

6. Διδάσκει επίσης τήν ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ ότι «Μετά τήν Έκκλησίαν τών Άγγέλων καί πρίν άπό τήν Έκκλησίαν του Χριστού έχομεν τήν Έκκλησίαν τών πρωτοπλάστων, τήν Έκκλησίαν της Παλαιάς Διαθήκης, ή όποία δέν είναι άλλη Έκκλησία, άλλ' ή προέκτασις της έν ούρανοίς Έκκλησίας τών Άγγέλων, εις τήν γήν».

Ό κ. Έλ. Γκουτζίδης καί ξεχωρίζει τήν Έκκλησία τών Πρωτοπλάστων έν προκειμένω άπό τήν Έκκλησίαν τών Άγγέλων καί τήν Έκκλησίαν του Χριστού, αλλά καί δέν τήν θεωρεί «άλλην Έκκλησίαν, αλλά προέκταση της έν ούρανοίς Έκκλησίας τών Άγγέλων, εις τήν γήν». Όσον ξεχωρίζει τήν «Έκκλησίαν τών Πρωτοπλάστων» ή «της Παλαιάς Διαθήκης» κακοδοξεί! Όσον τήν ένώνει, όρθοτομεί!

Ή μεγάλη όμως ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ του κ. Έλ. Γκου-

τζίδη ἔγκειται στή συνέχεια ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη μέ τήν πτώση τῶν Πρωτοπλάστων, «διέκοψεν τό ἔργον της»! Αὐτό σημαίνει ὅτι πιστεύει ὅτι εἰς τήν Παλαιάν Διαθήκη, μετά τήν πτώση τῶν Πρωτοπλάστων, ἔπαυσαν νά ὑπάρχουν ἅγιοι! Τότε, οἱ Πρωτόπλαστοι, πῶς ἔγιναν ἅγιοι; Οἱ Πατριάρχες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Οἱ Προφῆτες; Οἱ Δίκαιοι; Ὅλοι αὐτοί, ἀπό τήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀκόμη, δέν ἦσαν ἅγιοι ὅπως ἦταν οἱ Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Μωϋσῆς κ.λπ.; Πῶς, ὁ Κύριος λέγει, ἔστω παραβολικῶς ὅτι ὁ ἄφρων πλούσιος εἶδεν τόν πτωχόν Λάζαρον «ἐν κόλποις Ἀβραάμ» δηλ. εἰς τόν Παράδεισον;

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πιστεύει ὅτι οἱ ἄνθρωποι καί κατὰ τήν περίοδον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού ἡ Ἐκκλησία κατέστη πράγματι «τάλαινά τῶν Ἐθνῶν παγκληρία» ἔσωζε τοὺς ἀνθρώπους καί καθιστοῦσε αὐτοὺς πράγματι ἁγίους, διότι οἱ ἄνθρωποι μποροῦσαν νά φθάσουν στό δοξασμό καί τήν θέωση, ὅπως ἔφθασε ὁ Μωϋσῆς πάνω στό Σινᾶ.

Τό ἐκλεκτό, δηλ. πιστό στό Θεό, «λεῖμμα» (=ὑπόλοιπο) τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ μαζί μέ τοὺς πιστοὺς καί δικαίους ἐθνικούς (τήν ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία), ἀπετέλεσαν ἤδη μέλη τῆς Ἐκκλησίας πρό Χριστοῦ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί σώθηκαν μέ τό ἀπολυτρωτικό ἔργο τοῦ Κυρίου, πού ἔγινε καί γι' αὐτούς, γιατί τοῦτο ἐνήργει καί προτοῦ ἔρθη ὁ Χριστός στή γῆ!

Βεβαίως, ἡ κατάσταση αὐτή τῆς θεώσεως καί σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἦτο προσωρινή καί καταργουμένη καί ὄχι μόνιμος, γιατί οἱ ψυχές τῶν ἁγίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατεκρατοῦντο αἰχμάλωτες ἀπό τόν διάβολο, μετά τόν θάνατό τους, καί ἀνέμενον τήν σταυρική θυσία τοῦ Κυρίου στό Γολγοθᾶ καί τήν κάθοδο τῆς τεθεωμένης ψυχῆς Του στόν Ἄδη, γιά τήν ἀπελευθέρωσή τους, δηλ. τήν Ἀνάστασι τῆς «Ἐκκλησίας», τοῦ «σώματος τοῦ Χριστοῦ»!

Ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης διδάσκων ὅτι ἡ «Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης διέκοψεν τό ἔργον της...»! κηρύσσει ΚΑΚΟΔΟΞΙΑ, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται πρὸς τήν διδασκαλία τῶν ἁγίων Πατέρων.

Κατά τόν Ἱερό Χρυσόστομο «ὅλοι ὅσοι εὐαρέστησαν τόν Θεόν, πρὶν νά ἔλθῃ ὁ Χριστός», ἀνῆκαν στό ἓνα «σῶμα» τῆς Ἐκκλησίας του, γιατί «κᾶκεῖνοι τόν Χριστόν ἤδεσαν» δηλ. ἀνεγνώρισαν τόν Χριστόν» (P.G. 62, 75). Καί σ' ἄλλο σημεῖο σημειώνει:

«Τί οὖν; πάντες, εἶπέ μοι, ἀπέθανον ἐν τῷ Ἀδάμ τόν τῆς ἁμαρτίας θάνατον; πῶς οὖν Νῶε δικαίος ἐν τῇ γεννεᾷ αὐτοῦ; πῶς δέ Ἀβραάμ; πῶς δέ

Ἰώβ; πῶς δέ οἱ ἄλλοι ἅπαντες» (P.G. 61, 336 ἐπ.);

Ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας προσθέτει:

«Ἦσαν μὲν γάρ ὁμολογουμένως ἅγιοι κατὰ καιροὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ τῆς ἐν νόμῳ ζωῆς ἐπαινουμένης τε καί κρατούσης ἔτι πλήν ἀμείνους οἱ ἐν Χριστῷ» (P.G. 74, 901).

Ὁ δέ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς συμπληρώνει:

«Οὐδεὶς ποτέ κατηλλάγη τῷ Θεῷ χωρίς τῆς τοῦ Σταυροῦ δυνάμεως... φίλοι δέ Θεοῦ πολλοὶ τῶν πρό νόμου καί μετά νόμον, μήπω τοῦ Σταυροῦ φανέντος, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ μεμαρτύρηνται... Πῶς οὖν εἰσιν οἱ πρό τοῦ Σταυροῦ φίλοι τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισαν; ἐγὼ ὑμῖν ὑποδείξω... Οὕτω δὲ καί ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ μήπω γεγονότος ἐν τοῖς προπάτορσι ἦν. Τό γάρ μυστήριον αὐτοῦ ἐνήργειτο ἐν αὐτοῖς... Ὅρατε πῶς καί πρό τοῦ τόν Σταυρόν παγγῆναι, Σταυρός ἦν ὁ σῶζων» (Γρηγ. Παλαμᾶ, ΕΠΕ 9, σ. 184).

Δ'

Θά σταματήσουμε στό σημεῖο αὐτό τόν ἐντοπισμό τῶν ΚΑΚΟΔΟΞΙΩΝ τοῦ κ. Ἐλ. Γκουτζίδη. Ἄν συσχετίσουμε τίς ἐκτεθεῖσες ἀνωτέρω ἀπόψεις του μέ ἄλλα προηγούμενα δημοσιεύματά του, φοβούμεθα ὅτι δέν θά τελειώσουμε ποτέ. Ἴσως, αὐτό εἶναι θέμα τῆς Συνόδου του, τήν ὁποία ἐκθέτει μέ τά φαντασιοκοπήματα καί τίς κακοδοξίες του. Ἡ περαιτέρω ἀνεξήγητη σιωπή τῆς Συνόδου του, μόνον ὡς υἱοθέτηση τῶν κακοδοξιῶν αὐτῶν καί συνενοχή της μέ αὐτή τοῦ κ. Ἐλ. Γκουτζίδη δύναται νά ἐκληφθῇ!

Θά κλείσουμε τήν Β' Ἀνταπάντησή μας αὐτή μέ μιᾷ ὄχι εὐχάριστη διαπίστωση. Εἶχαμε χαρακτηρίσει παληότερα «ἀκούσιο λάθος» τά ὅσα ἔγραψε ὁ κ. Ἐλ. Γκουτζίδης. Μετά ὅμως ἀπό τίς ἀπαντήσεις καί ἀνταπαντήσεις μας, πιστεύουμε πλέον ὅτι οὗτος συνειδητὰ κηρύσσει τά ὅσα κακόδοξα λέει. Καί γιά τόν λόγο αὐτό πιστεύουμε πῶς ἂν ποτέ θελήσει ν' ἀποκαταστήσει τόν ἑαυτό του στήν Ὁρθοδοξία, δέν θά μπορεῖ νά τό κάνει μέ μιᾷ ἀπλή δήλωση μετανοίας καί ἀνακλήσεως. Μόνο μέ λίβελλο καταδίκης τῶν αἰρετικῶν του φρονημάτων, πού θά ἀποτελεῖ Ὁμολογία Πίστεως, καί πού λεπτομερῶς καί ἀναλυτικῶς θά ἀναιρεῖ κάθε κακοδοξία του, θά τόν ἀποκαταστήσει ποτέ στή συνείδηση τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ ὡς «γνήσιο» Ὁρθόδοξο θεολόγο καί Χριστιανό, πράγμα τό ὁποῖο εὐχόμεθα εἰλικρινῶς.

† ὁ Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

Πρός τήν
Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος
«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ»
Εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῇ 15ῃ-28ῃ Ἰουλίου 1999

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Διά τῆς παρούσης ἡμῶν ἐπιστολῆς γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐλάβομεν γνῶσιν τοῦ δημοσιευθέντος ἄρθρου εἰς τήν ὑμετέραν ἔγκριτον ἐφημερίδα ὑπό ἡμερομηνίαν 11-7-1999 ἡμέραν Κυριακήν καί ὑπό τόν τίτλον: «ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ Η ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ».

Τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως, ἐπιτελοῦν πολλάκις θετικὴν ἀποστολήν, ἢ ἀρνητικὴν τοιαύτην, ὡς πρὸς τήν πληροφόρησιν τῆς κοινῆς γνώμης περὶ διαφόρων γεγονότων καί καταστάσεων. Βεβαίως ἡ εὐθύνη των εἶναι ἠὲξημένη καί τεραστία ἀπέναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὅταν ἄπτονται καί διαπραγματεύονται ἐκκλησιαστικά θέματα καί ὅταν κυρίως δέν ἐκθέτουν ἀντικειμενικῶς τήν ἀλήθειαν παραπληροφοροῦντα καί παραπλανοῦντα τὰς λαϊκὰς μάζας, ἐκμεταλλευόμενα τήν ἀπειρίαν καί ἀπλότητα πολλῶν ἀτόμων.

Τό ἐν λόγῳ ἄρθρον, ἀφ' ἐνός μὲν προεκάλεσεν τήν δικαίαν ἱεράν ἀγανάκτησιν ἡμῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ, κατέστη αἰτία σκανδαλισμοῦ πλήθους πιστῶν οἱ ὅποιοι σέβονται καί ἐπικροτοῦν τήν Ὁρθόδοξον γραμμὴν τῆς Μονῆς καί τοῦτο διότι τό κείμενον, εἰς τό πλεῖστον τοῦ περιεχομένου του, ὄχι μόνον δέν ἀνταποκρίνεται εἰς τήν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διαστρέφει ἐσκεμμένως ταύτην, δημιουργόν οὕτω ὑποβολιμαίας ἐντυπώσεις μέ στόχον τήν ὑποβάθμισιν τοῦ κύρους καί τόν ἐξευτελισμόν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ὡς πρὸς τήν διάστασιν τῆς μέ τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην.

Κατ' ἀρχήν διακρίνεται ἀδιάστως, ὅτι τό ἀνωτέρω δημοσίευμα ἐγράφη ἐσκεμμένως καθ' ὑπαγόρευσιν τινων, ἢ ἀποβαίνει ἄλλως φερέφωνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐξυπηρετόν οὕτω καί εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τήν διπλωματίαν καί τὰ συμφέροντά του.

Καθηκόντως ὑποχρεούμεθα, χάριν τῆς ἀληθείας, νά στηλιτεύσωμεν καί νά ἀναιρέσωμεν τὰς κυριωτέρας θέσεις τοῦ κ. Παπαθανασοπούλου εἰς τό ἄρθρον, αἱ ὁποῖαι θίγουν καί καταρακώνουν τό κύρος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Α'

«... Πρόκειται διὰ Μονήν πού ἔχει κηρύξει ἀντάρτικον ἐδῶ καί δεκαετίες...»

«... Μή ὑπακούοντες εἰς τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους...»

«... ἀποτελοῦν τοὺς μακροβιότερους καταληψίες τῆς χώρας...»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Αἱ ἐκφράσεις αὗται «ἀντάρτες» καί «καταληψίες» καταρχήν εἶναι ὅλως ἀνεδαφικαί χρησιμοποιοῦμεναι μόνον διὰ κοσμικὰς καταστάσεις καί γεγονότα. Εἶναι ἀνάρμοστον νά γράφονται διὰ Ἱερά Μονήν τοῦ Ἀγίου Ὁρους εἰς καιρόν κατὰ τόν ὁποῖον ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή εἰς τήν προκειμένην περίπτωσιν διεξάγει Ἱερόν καί ἄνισον ἀγῶνα ὑπέρ τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν πίστεως κατὰ τῆς συγχρόνου Παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἐάν εἶχε γνῶσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας ὁ ὑμέτερος ἀρθρογράφος, θά διεπίστωνεν ὅτι ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν κατὰ τό μέτρον τῆς δυνάμεως ἡμῶν, τό παράδειγμα τῶν Ἀγίων καί Ὁμολογητῶν τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως, οἱ ὅποιοι ἐστηλίτευσαν Πατριάρχας, Μητροπολίτας καί Ἐπισκόπους, διατελέσαντες ὁπαδοὺς διαφόρων αἱρέσεων, κατὰ τήν διαχρονικὴν ἐμφάνισίν των εἰς τήν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καί τελικῶς ἀπετειχίσθησαν ἐξ αὐτῶν, ἵνα τηρήσουν ἀλώβητον τήν παρακαταθήκην τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως. Συνεπῶς, δέν δύνασθε νά χαρακτηρίζετε ἡμᾶς κατὰ κόρον διὰ τῆς ἀστόχου καί προκλητικῆς ἐκφράσεως «ἀντάρτες» εἰς καιρόν κατὰ τόν ὁποῖον οἱ ἐκπροσωποῦντες τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὑπέπεσαν εἰς τήν Παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, καταπατοῦντες καταφόρως τοὺς Ἱερούς Κανόνας, καθιστάμενοι οὕτω αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μᾶλλον «ἀντάρτες» (συμφώνως πρὸς τὰς ὑμετέρας ἐκφράσεις) ἐναντι τῶν Κανόνων αὐτῶν. Ὡς πρὸς δέ τήν δῆθεν «κατάληψιν» δέν ὑφίσταται κἄν θέμα τοιοῦτον καί εἶναι παντελῶς ἄστοχος ὁ χαρακτηρισμός, διότι ἡ Μονή Ἑσφιγμένου οὐδέποτε «κατελήφθη», ἀλλὰ ὅταν ἡ καταπάτησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἐφθασεν εἰς τό κατακόρυφον, οἱ ἴδιοι Μοναχοὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς ἔλαβον τήν ἀπόφασιν καί ἐχάραξαν τήν Ὁρθόδοξον γραμμὴν τήν ὁποίαν μέχρι σήμερον συνεχίζομεν ἡμεῖς χάριτι Χριστοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν δέ τήν ἀλλαγὴν, ἔκτοτε ἡ προσέλευσις τῶν νέων μοναχῶν ἐγένετο καί γίνεται ἀπὸ τὰς τάξεις τῶν νεοσημολογιτῶν κυρίως, ἄνευ οὐδεμιᾶς σκοπιμότητος καί ἰδιαιτερότητος ἐν σχέσει μέ τὰς ἄλλας Ἱεράς Μονάς τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ὅσον ἀφορᾷ, ἐν συνεχείᾳ, τήν μή ὑπακοήν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἡ δια-

τύπωση αυτή είναι επίσης τελείως άνεδαφική και μάλλον δικολαβική, καθότι η Ίερά ήμών Μονή ουδέποτε παρέβη τούς άνωτέρω νόμους ενώ συμβαίνει τό αντίθετον εϊς βάρος της από τό Οίκουμενικόν Πατριαρχείον καί από τήν Ίεράν Κοινότητα.

Β'

«... Άκυρη καί παράνομη χειροτόνηση του νέου Ήγουμένου Μεθοδίου...»

«... ό νέος λοιπόν Ήγούμενος όπως καί όλοι όσοι τόν ακολουθοῦν εϊναι σχισματικοί καί έπομένως δέν αναγνωρίζονται ως Μοναχοί ή Ίερομόναχοι...»

«... Ο Μεθόδιος κατηγορήσε ότι συμπροσεύχονται μέ τόν Οίκουμενικόν Πατριαρχείον στήν Παναίρεση του Οίκουμενισμού έπομένως καί αυτοί εϊναι αίρετικοί...»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Η χειροτονία του νέου Καθηγουμένου Μεθοδίου δέν έγένετο όπωσδήποτε από Οίκουμενιστάς Ήπισκόπους, αλλά από Όρθοδόξους τοιούτους καί βεβαίως «άκυρη» καί «παράνομη» εϊναι μόνον κατά τήν ύποκειμενικήν γνώμην καί άποψιν του συντάκτου ή καθ' ύπαγόρευσιν (διότι ή άλήθεια καί ή νομιμότης δέν συμπορεύονται πάντοτε κατ' ανάγκην μέ τήν πλειοψηφία ή τόν Καίσαρα) καί έφόσον παραθεωρείται τό πλήθος τόσων Ήπισκόπων καί Όρθοδόξου λαού οί όποιοι συνεχίζουν καί άπαρτίζουν τήν άκαινοτόμητον Έκκλησία των γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών από τό 1924 καί έντεῦθεν.

Οί Ίεροί Κανόνες ΛΑ' (31) Άποστολικός καί ΙΕ' (15) τής ΑΒ' Αγίας καί Μεγάλης Συνόδου, όσοι θέλουν καί δύνανται νά τούς έρμηνεύσουν όρθως, σαφώς προσδιορίζουν ποιοι εϊναι οί σχισματικοί, όταν γυμνή τή κεφαλή οί προκαθήμενοι τής Έκκλησίας κηρύττουν αίρέσεις κατεγνωσμένες υπό των Αγίων Πατέρων.

Όσον άφορά τήν επίκλησιν του άρθρου 5 του Κ.Χ.Α.Ο. τουτο έχει μία βασικήν προϋπόθεσιν, ότι ό έκάστοτε Οίκουμενικός Πατριάρχης πρέπει νά παρμένε Όρθόδοξος, δεδομένου ότι ό Κ.Χ.Α.Ο. δέν πρέπει νά αντιβαίνει προς τούς Ίερούς Κανόνες καί τας Αγίας Συνόδους. Ο νυν Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος δέν εϊναι πλέον Όρθόδοξος, διότι εκτός των άλλων καί ή Ίερά Κοινότης εϊς τήν ύπ' άριθ. πρωτ. Φ. 2)7(639)11η)24η Μαΐου 1999 έπιστολήν της προς Αυτόν εκθέτει καί σχολιάζει λίαν δυσμενώς τας τελευταίας δημοσία καί γυμνή τή κεφαλή λεχθείσας άντορθοδόξους εκφράσεις καί πράξεις του. Αναφέρωμεν ένδεικτικώς δύο εκ των πολλών έν τή έπιστολή:

α) «Οί κληροδοτήσαντες εϊς ήμās τήν διάσπασιν προπάτορες ήμών ύπήρξαν άτυχή θύματα του άρχεκάκου όφους καί εύρίσκονται ήδη εϊς χείρας του δικαιοκρίτου Θεού».

β) «Εϊθε ό Κύριος νά αξιώση ήμās νά ιδωμεν καί

τήν Άνάστασιν τής ένότητος τής Μίας, Αγίας, Καθολικής καί Άποστολικής Έκκλησίας Αυτού».

Άρα κατά τόν κ. Βαρθολομαίον ό Άγιος Μάρκος ό Εύγενικός, ό Άγιος Γρηγόριος ό Παλαμάς καί άλλοι Άγιοι ύπήρξαν άτυχή θύματα του άρχεκάκου όφους καί εύρίσκονται εϊς χείρας του δικαιοκρίτου Θεού!

Επίσης παραθέτομεν αύτολεξεί άπόσπασμα από τήν έν λόγω έπιστολήν τής Ίεράς Κοινότητος σχετικώς μέ τήν εύλογία του Πατριάρχου διά τήν έκδοσιν του περιοδικού GOD AND RELIGION! ως εξής:

«... προβάλλονται άπόψεις που παραθεωροῦν τήν μοναδικότητα τής έν Χριστῷ καί τή Όρθοδόξω Έκκλησίᾳ σωτηρίας του ανθρώπου. Ουχί δέ μόνον τουτο αλλά δυστυχώς προβάλλονται καί παραστάσεις ύβριστικάί διά τό Πανάγιον Πρόσωπον του Κυρίου ήμών Ίησου Χριστού...»

«... Εϊδικώτερον μās έλύπησεν ή παραχώρησις Ύμετέρας εύλογίας διά τήν έκδοσιν του, καθώς καί ή δημοσίευσις εϊδικής συνεντεύξεως, τά όποια έχρησιμοποιήθησαν ως ισχυραί άποδείξεις ότι συμφωνείτε μέ τήν γραμμήν των συντακτών του περιοδικού...»

Κατόπιν των άνωτέρω καί έπειδή τό άλάθητον των ταγών τής Έκκλησίας δέν ισχύει εϊς τήν Όρθόδοξον Έκκλησίαν, ή Ίερά ήμών Μονή διά λόγους συνειδήσεως δέν δύναται νά μνημονεύη τόν Οίκουμενικόν Πατριάρχη, διότι διά του μνημοσύνου όμολογοῦμεν έπισήμως έν τή Έκκλησίᾳ ότι έχουμε τήν ιδίαν πίστιν μέ αυτόν τόν όποιον μνημονεύομεν. Εφόσον ό κ. Βαρθολομαίος εϊναι αίρετικός δέν ύφίσταται θέμα καί ύποχρέωσις ύπακοής εϊς αυτόν, ούτε δύναται νά έξασκή πνευματικήν δικαιοδοσίαν εϊς τό Άγιον Όρος κατά τόν Κ.Χ.Α.Ο. διότι δέν εϊναι Πατριάρχης. Δέν εϊναι ό θρόνος ό όποιος καθιστά τόν Πατριάρχη αλλά ή Όρθόδοξος πίστις καί όμολογία του!

Όσον άφορά τό βεδιασμένον καί αυθαίρετον «συμπέρασμα» του άρθρογράφου ότι «έπομένως κι' αυτό εϊναι αίρετικό!», έννοών τούς άγιορείτας Μοναχούς, αναφέρωμεν τά εξής: Ο νέος Ήγούμενος εϊς τόν επικήδειον λόγον του, κατά τήν κοίμησιν του προκατόχου του κυρού Εϋθυμίου, δέν κατηγορήσεν τούς άγιορείτας Μοναχούς ως αίρετικούς, εϊπών κατά λέξιν:

«... τό πλείστον των άγιορειτών πατέρων συμπορεύεται μετά του Οίκουμενικού Πατριαρχείου τό όποιον δυστυχώς έγένετο τό κέντρον τής συγχρόνου Παναίρεσεως του Οίκουμενισμού...», ύπονοών διά τής λέξεως «συμπορεύεται» άπλως τήν ένοχήν των έπειδή εξακολουθοῦν νά μνημονεύουν τόν έν αίρέσει διατελοῦντα Πατριάρχη.

Οϋτω, οϋτοι καθίστανται συνένοχοι καί ύπόλογοι έναντι των Ίερών Κανόνων, διότι επικοινωνοῦν μέ τήν Παναίρεσιν του Οίκουμενισμού συμφώνως προς τας έπιταγάς των Αγίων Συνόδων καί τας ρήσεις των Αγίων Πατέρων. Ένδεικτικώς αναφέρωμεν τόν Άγιον Θεόδωρον Στουδίτην όστις βοά: «έχθρους γάρ του Θεού ό Χρυσόστομος οϋ μόνον τούς

αίρετικούς αλλά και τοῖς τοιούτοις κοινω-
νώντας μεγάλη καὶ πολλῇ τῇ φωνῇ ἀπεφώνησαν.

Γ'

«... Ὅμως οἱ αὐθαιρεσίες τῶν Μοναχῶν τῆς
Ἑσφιγμένου... προκαλοῦν εὐρύτερα προβλήματα
στό Ἅγιον Ὅρος...»

«... Εἶναι μοναδική περίπτωση στήν Ὁρθόδο-
ξον Ἐκκλησία νά ὑπάρξη χριστιανός καί μάλι-
στα ἱερεύς ἢ καί μοναχός πού δέν ἀναγνωρίζει
κάποιον ὡς Ἐπίσκοπόν του...»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Σαφῶς καί ἀναμφιβόλως αὐθαιρεσίας διαπράττει
καί προκαλεῖ ὁ προκαθήμενος τοῦ Φαναρίου μέ τούς
Ἐπισκόπους του ὅταν κατά καιρούς, λέγει καί πράτ-
τει δημοσίως, διάφορα ἀνήκουστα καί ἀντορθόδοξα
καί οὕτω δημιουργεῖ πρόβλημα συνειδήσεως εἰς τούς
μοναχούς τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί
εἰς τό Ὁρθόδοξον πλήρωμα εὐρύτερον, τῶν μνημο-
νεόντων αὐτῶν. Σημειωτέον πολλάκις αἱ αὐθαιρεσί-
αι καί αἱ ἐπίμοναι κυριαρχικαί ἐπιδιώξεις τοῦ κ.
Βαρθολομαίου, στόχον ἔχουν τήν κατάργησιν τοῦ
αὐτοδιοικήτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τείνουσαι νά κατα-
λύσουν αὐτόν τοῦτον τόν Κ.Χ.Α.Ο. πρὸς εὐκόλον ἐν
συνεχείᾳ ὑποταγῇ τῶν ἀντιδρώντων Ἱερῶν Μονῶν
εἰς τὰ Οἰκουμενιστικά του φρονήματα καί σχέδια.

Ἐδῶ ὀφείλομεν νά δηλώσωμεν διά μίαν εἰσέτι φο-
ράν, ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή Ἑσφιγμένου σέβεται τούς
θεσμούς καί παραμένει πιστή εἰς τόν θεσμόν τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μὴ ὑπαχθεῖσα εἰς ἐτέ-
ραν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καί δικαιοδοσίαν. Τό ὅτι
δέν μνημονεύμεν καί εὐρισκόμεθα εἰς διάστασιν με-
τά τοῦ νῦν Προκαθημένου, τοῦτο πράττομεν
ἀπαθῶς, διά λόγους συνειδήσεως καί φόβου Θεοῦ,
παραδειγματιζόμενοι καί μιμούμενοι τούς ὁμολογη-
τάς Ἀγιορείτας ἐπὶ λατινόφωνος Πατριάρχου Βέκ-
κου καί αὐτοκράτορος Μιχαὴλ Παλαιολόγου τοῦ
Ἀζυμίτου, οἱ ὅποιοι συνέταξαν τήν ὠραιότατην γνω-
στήν ὁμολογιακὴν ἐπιστολήν πρὸς τόν τότε αὐτοκρά-
τορα. Συμφώνως λοιπόν πρὸς τήν ἐπιστολήν ἐκείνην
ἀπαντῶμεν εἰς τόν συντάκτην τοῦ ἄρθρου, ὅτι **ὅποι-
ον Ἐπίσκοπον ἀνεγνώριζον καί ἐμνημόνευον
ἐκεῖνοι, παρομοίως ἀναγνωρίζομεν ἡμεῖς καί
μνημονεύομεν.**

Ἐπίσης ἡ χαραχθεῖσα γραμμὴ πίστεως τῆς ἡμετέ-
ρας Μονῆς δικαιώνεται ἀπὸ τό παράδειγμα τῶν
Ἁγίων Πατέρων Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Μαξίμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ καί ἄλλων.

Τέλος, κ. διευθυντά, ἀφοῦ ὁ ὑμέτερος ἀρθρογρά-
φος διήλθεν πάσῃ δυνάμει τὰς θέσεις τῶν ἀντιφρο-
νούντων καί ἐπιβουλευομένων τήν Ἱεράν ἡμῶν Μο-
νήν, ἀναφέρει καί τό ἐξῆς παράδοξον, ἀπάνθρωπον
καί μεσαιωνικόν, δίκην Ἱερᾶς Ἐξετάσεως:

«... Σημειώνεται ὅτι κανονικά οἱ Μοναχοὶ τῆς
Ἑσφιγμένου δέν ἀνήκουν εἰς τούς καταλόγους
τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί μέ τό ἄρθρο 177 τοῦ

Κ.Χ.Α.Ο. ἀπελαύνονται τῇ συνδρομῇ τῆς πολι-
τικῆς ἀρχῆς ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἐπιστασίας...»

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τό γεγονός ὅτι ἡ Ἱερά Κοινότης δέν καταχωρεῖ
τούς ἡμετέρους Μοναχοὺς εἰς τούς καταλόγους τῆς,
κακῶς πράττει, διότι οὕτω προσθέτει μίαν εἰσέτι πα-
ρανομίαν εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας, γνωστοῦ ὄντος ὅτι
καταπατεῖ ἐπὶ ἔτη σειρά ἄρθρων τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. Παρά
ταῦτα ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν
Ἀγιορειτῶν, τῶν πιστῶν καί τῆς κοινῆς γνώμης, δέν
θεωρεῖται ὡς κενή ἢ ὡς μουσεῖον. Τοῦτο πιστοποι-
εῖται σαφέστατα ὑπὸ τῆς ἔξωθεν καλῆς μαρτυρίας
τῇ ὁποίαν ἔχει ἀνά τό πανελλήνιον καί τῆς ἀθρόας
προσελεύσεως μοναχῶν καί προσκυνητῶν.

Ἐν κατακλείδι εἰς τό ἐν λόγῳ ἄρθρον τῆς ὑμετέ-
ρας ἐφημερίδος ἐκφράζεται ἡ ἀνησυχία καί ὁ φόβος
διά τό μέλλον μήπως ὑπάρξουν καί ἄλλαι Μοναί τοῦ
Ἁγίου Ὁρους καί ἀκολουθήσουν τό παράδειγμα τῆς
Μονῆς Ἑσφιγμένου.

Τίθεται τό ἐρώτημα μήπως τό διαρρεῦσαν χροني-
κόν διάστημα τόσον ἐτῶν (1971-1999) τῆς στάσεως
καί συμπεριφορᾶς τῆς Μονῆς ἡμῶν καί ἡ ἀνωτέρω
ἀνησυχία ὅτι θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλαι Μοναί
συμφώνως πρὸς τὰς κατά καιρούς ἀπεγνωσμένας
ἐπιστολάς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος πρὸς τόν Πατριάρ-
χην, μαρτυροῦν καί ἀποτελοῦν τεκμήριον ὅτι τό δί-
καιον καί θεάρεστον κεῖται ἀντιθέτως τῆς πορείας
τοῦ κ. Βαρθολομαίου; Γνωστοῦ ὄντος ὅτι τό Ἅγιον
Ὅρος θεωρεῖται ὁ φάρος καί τό προπύργιον τῆς
Ὁρθοδοξίας ἀνά τούς αἰῶνας καί ὡς περιβόλι τῆς
Παναγίας ἐνέχει τό ἀξιόπιστον εἰς τὰς συνειδήσεις
τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς
ἀληθείας καί τῶν κακῶς διατυπωθέντων ἀπρεπῶν
καί συκοφαντικῶν ἐκφράσεων εἰς βάρος τῆς Ἱερᾶς
ἡμῶν Μονῆς, παρακαλοῦμεν ὅπως ἡ ἡμετέρα ἐπιστο-
λή δημοσιευθῇ αὐτούσιος εἰς τό προσεχές φύλλον τῆς
Κυριακῆς καί εἰς τήν ἰδίαν θέσιν τῆς ἐφημερίδος
ἡμῶν, συμφώνως πρὸς τούς ὅρους τῆς δημοσιογρα-
φικῆς δεοντολογίας διά ἀντικειμενικὴν ἐνημέρωσιν
καί δικαίαν κρίσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ.

Ταῦτα καί διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς καί εὐχῶν.
Εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

† Ἀρχιμανδρίτης Μεθόδιος
καὶ οἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

ΥΓ.: Θεωροῦμεν καλόν καί σκόπιμον νά δηλώσωμεν
ὅτι ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονή ἔχει τὰς θύρας τῆς ἀνοιχτᾶς δι'
οἰονδήποτε ἤθελεν ἐπισκεφθεῖ ἡμᾶς προκειμένου νά
ἰδῇ ἰδίους ὁμμασι κατά πόσον εἴμεθα «σχισματικοί» καί
«ἀντάρτες» καί λάβῃ εὐχαρίστως καί ὑπευθύνως ἀπά-
νησιν ἀπὸ τόν Ἡγούμενον ἡμῶν διά πᾶσαν ἀπορίαν
του δι' οἰανδήποτε θέμα σχετικόν μέ τὰς δημοσιευθεῖ-
σας ἀνυποστάτους κατηγορίας ἐναντίον ἡμῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Πανήγυρις 'Ι. Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων

Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου, εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονὴν Παναχράντου Μεγάρων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος κ. Χρυσόστομος συνελειτούργησε μετὰ τῶν Ἀρχιερέων Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου, Χίου κ. Στεφάνου, Πειραιῶς κ. Γεροντίου, Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου καὶ Βρεσθῆνης κ. Θεοδοσίου. Ἡ φωτογραφία μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας.

Ἑγκαίνια Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σκέπης Χίου

Τὸν ἐγκαινιασμόν τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Σκέπης Χίου ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσσῶν κ. Στέφανος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίου Μάρκου Χίου π. Γαβριὴλ Τσίτας, τοῦ Ἀρχιμ. π. Γρηγορίου Ταυλαρίου καὶ τῶν Ἱερομονάχων π. Στεφάνου Τσίκουρα καὶ π. Μερκουρίου Ἀναμουρλῆ.

Ἑγκαίνια Ἱ.Ν. Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ περικαλλοῦς ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καὶ τῶν Ἀρχιερέων: Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου, Χίου κ. Στεφάνου, Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου, Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καὶ Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Παρέστησαν αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου.

Πανήγυρις Ἱ.Μ. Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ

Τὴν πανήγυριν τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ τὴν 20ην Ὀκτωβρίου ἐλάβμπρυνεν διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Μακ/τος Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος καὶ ὁ οἰκείος Ποιμενάρχης κ. Γερόντιος (ὅπως ἀνωτέρω φαίνεται). Μὲ μεγαλοπρέπειαν ἠκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Μεγαλομάρτυρος μετὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Λιμενικοῦ σώματος καὶ τὴν παρουσίαν τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τῆς περιοχῆς.

ΕΧΟΛΙΑΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Τά σκοτεινά σχέδια τοῦ κ. Βαρθολομαίου

Ἡ διάστασις καί παρ' ὀλίγον διένεξις Βαρθολομαίου-Χριστοδούλου μετὰ τήν δημοσιοποίησιν τῶν γνωστῶν πλέον ἐπιστολῶν, ἔφερεν εἰς φῶς σκοτεινά σχέδια τοῦ Φαναρίου (βλ. «Ὁρθόδοξία» ἀ.φ. 49 Ὀκτώβρ. 1999 σελ. 8) περί ἐπεκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας του εἰς βάρος τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κατά τά σχέδια αὐτά, τό Φανάριον θέλει νά διατηρήσῃ ἀπαρτίαν τόν καθεστῶς τῶν λεγομένων «Νέων χωρῶν» οὕτως ὥστε εἰς περίπτωσιν ἐντάξεως τῆς Τουρκίας εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν νά ἐπανεντάξῃ τὰς ἐπαρχίας αὐτάς εἰς τό Φανάριον, ἀλλάζοντας τόν Πατριαρχικόν Τόμον τοῦ 1928 διὰ τοῦ ὁποίου αἱ «Νέαι Χῶραι» παρεχωροῦντο ἐπιτροπικῶς καί «ἄχρι καιροῦ» εἰς τήν Ἑλλαδικήν Ἐκκλησίαν.

Ὁ κ. Χριστόδουλος ἐπιθυμεῖ τήν πλήρη ἐνσωμάτωσιν τῶν «Νέων Χωρῶν» (Μητροπόλεων Ἡπείρου, Μακεδονίας, Θράκης καί Νήσων Ἀνατολικοῦ Αἰγαίου) εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καί τήν ἀπάλειψιν τῆς διακρίσεως Παλαιῶν Νέων Χωρῶν.

Παρ' ὅτι ἡμᾶς δέν μᾶς ἀφοροῦν ἀμέσως τά συμβαίνοντα εἰς τήν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν, δέν δυνάμεθα νά μή στηλιτεύσωμεν ὡς ἀντεθνικά

τά σκοτεινά σχέδια τοῦ κ. Βαρθολομαίου Ἀρχοντῶν, τά ὁποῖα, ἀσφαλῶς ἐξυπηρετοῦν τά συμφέροντα τῆς Τουρκικῆς Ἐξωτερικῆς Πολιτικῆς περί Ἐκκλησιαστικῆς ὑπαγωγῆς μεγαλυτέρου τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὑπό τόν ἔλεγχον τοῦ Πατριαρχείου Κων/λεως, ὥστε νά ἀσκεῖται ἡ διοίκησις αὐτή ἀπό Τουρκικοῦ ἐδάφους. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις θά ἀποτρέψῃ παρόμοια ἐγχειρήματα.

«Σέ πλέρια δημοτικιά!»

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Νεοημερολογιτῶν κ. Χριστόδουλος κατὰ τόν ἁγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ 53ου Γυμνασίου Σεπολίων, ἀνέγνωσε τό Ἱ. Εὐαγγέλιον εἰς τήν δημοτικὴν, διὰ νά ἐντυπωσιάσῃ προφανῶς τοὺς μαθητάς. Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἀπέδειξεν ὅτι ὡς γνώμονα τῶν ἐνεργειῶν του ἔχει τήν πρόκλησιν ἐντυπώσεων ἔστω καί ἂν ταυτοχρόνως τραυματίζει τήν μακραίωνα παράδοσιν τῆς πίστεώς μας. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἔχομεν τήν μοναδικήν τιμὴν νά ἀναγινώσκωμεν τό κείμενον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου εἰς τό πρωτότυπον, ὅπως ἀκριβῶς ἐγράφη ὑπὸ τῶν ἁγίων Εὐαγγελιστῶν καί Ἀποστόλων. Οἱ Πατέρες μας δέν ἐτόλμησαν νά θίξουν τό ἱερόν κείμενον οὔτε καί κατὰ τήν ἐποχὴν τῆς Τουρκοκρατίας ὅταν τό μορφωτικόν ἐπίπεδον τῶν πιστῶν εἶχε φθάσει εἰς τό ἔσχατον ση-

Πανήγυρις Ι.Μ. Ἀγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης.

Οἱ Ἀρχιερεῖς Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος καί Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος (βλ. φωτογραφία) δι' ἀρχιερατικοῦ συλλειτουργοῦ ἐτίμησαν τήν ἑορτὴν τοῦ Μεγαλομάρτυρος εἰς τήν ὁμώνυμον Ἱ. Μονήν Ἀμφιάλης. Ἠκολούθησεν ἐπίσης λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς εἰκόνης παρουσίας τῆς φιλαρμονικῆς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν καί πλήθους κόσμου παρά τήν ραγδαίαν βροχοπτώσιν.

μείον της καταπτώσεως. Άλλο βεβαίως τό κήρυγμα τό όποϊον έγίνετο είς καθομιλουμένην γλώσσαν. Τό κείμενον όμως τών ιερών εύαγγελίων καί ακολουθιών ουδέίς έτόλμησεν νά πειράξη. Μόνον ό «Καλύμνου κ. Νεκτάριος έτόλμησεν νά θίξη τό κείμενον του ίεροϋ Εύαγγελίου αναγινώσκων τό απόσπασμα του έν Κανᾶ γάμου «σέ πλέρια δημοτικιά» κατά τήν διάρκειαν γάμου τελουμένου ύπ' αυτού. Τώρα ό κ. Χριστόδουλος κατεδέχθη νά γίνη μιμητής του κ. Νεκταρίου καί νά δώση τό παράγγελμα είς τούς ύπ' αυτόν κληρικούς νά αλλοιώσουν τήν γλώσσαν τών ιερών κειμένων καί τών θείων ακολουθιών.

«Έγώ σᾶς... πάω»

Μόλις ό κ. Χριστόδουλος έδήλωσεν ότι τούς... πηγαίνει τούς νέους «μέ τά σκουλαρίκια καί τίς νεαρές μέ τά παντελόνια, ήρχισαν νά εισβάλλουν είς τούς ναούς άνευ έντροπής καί συστολής νέες (άλλά

καί ήλικιωμένοι γυναίκες) μέ παντελόνια, «σόρτς», «ξεμανίκωτα», «έξώπλατα» κ.ά. ... έξωτικά ένδύματα, ένῶ οί σκουλαρικοφόροι νεαροί μέ έξυρισμένην τήν κόμην καί ύπογένειον τύπου... Τζέγκινς Χάν, είτε μέ τήν ὄψιν... Ίνδιάνων ή άλλων άγρίων φυλών τής Δύσεως καί τής Ανατολής ήρχισαν νά εμφανίζονται είς τούς Ίερούς Ναούς! Ποϋ νά τολμήση ό ιερεύς, ή κάποιος πιστός νά τούς κάμη παρατήρησιν; Θά λάβη «πληρωμένην» άπάντησιν: 'Ο Χριστόδουλος είπε ότι μᾶς πάει μέ τά σκουλαρίκια καί μέ τά παντελόνια.

Θά ήμπορούσε ό κ. Χριστόδουλος νά «τούς πάει» τούς σκουλαρικοφόρους καί τάς παντελονοφορούσας είς άλλους χώρους διαφόρων έκδηλώσεων τής έκκλησίας του έκτός τών ναών καί εκεί νά τούς έμπνεύση τόν σεβασμόν πρός τόν Θεόν, ὥστε έπειτα μετ' εύπρεπείας καί φόβου Θεοϋ νά εισέρχωνται είς τούς Ί. Ναούς.

Τό νά τούς δώση «ᾄδειαν εισόδου» μέ ᾤσιν έμφάνισιν είς τούς Ίερούς Ναούς καί είς τούς ίδίους προξενεί ζημίαν, λόγω τής καταφρονήσεως του ίεροϋ χώρου, αλλά καί είς τούς

άλλους πιστούς οί όποιοι, είτε σκανδαλίζονται, είτε κατακρίνουν τούς μή εύπρεπῶς ένδεδυμένους. 'Ο Κύριος ὅλους μᾶς καλεϊ είς τό δείπνον Του, αλλά άπαιτεϊ νά φέρωμεν καί τό ανάλογον «ένδυμα γάμου», δηλ. ανάλογον πνευματικήν προετοιμασίαν, ή όποία όμως άνταντακλάται καί έκ τής έξωτερικής μας εμφανίσεως. 'Η Έκκλησία δέν είναι οϋτε γήπεδον ποδοσφαίρου, οϋτε κέντρον διασκεδάσεως.

Έκπτώσεις στά έπιτίμια!

Τό Βατικανόν άνεθεώρησεν τόν ισχύοντα «Κώδικα περί άμαρτιών καί άφέσεως» επί τό έπιεικέστερον. 'Η έναρξίς τών «έκπτώσεων» θά συμπίπτη μέ τήν άρχήν του «Ίεροϋ έτους 2.000».

Συμφώνως μέ τόν αυτόν κώδικα ισχύουν καί αί κάτωθι... προσφοραί:

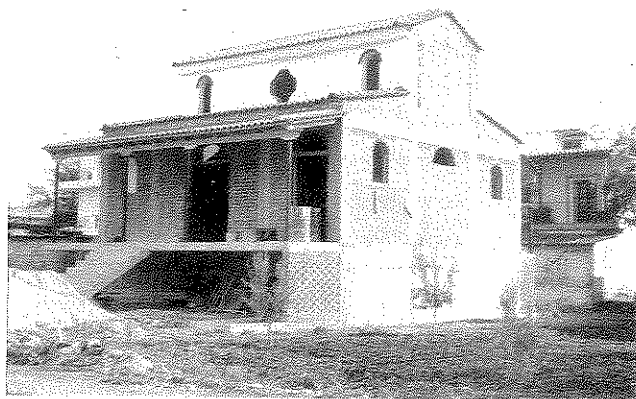
Βλέποντες είς τήν τηλεόρασιν τόν Πάπαν ή άκούοντες αυτόν από ραδιοφώνου νά τελή τήν θείαν λειτουργίαν, νηστεύοντες τό κρέας ή τό... κάπνισμα διά μίαν ήμέραν (!), οί πιστοί του Πάπα θά κερδίζουν μερικήν άφεσιν άμαρτιών!! (βλ. «Ορθοδοξία» ά.φ. 1 'Οκτωβρ. 1999).

Άπλή ύπενθύμησις

'Ο μοναχός π. Νήφων Αναστασόπουλος ύπογράφων ὡς «Μητροπολίτης Π.Ο.Ε.» (είς δόξαν τών ὄσων έγγραψε πρό έτους κατά τής Ί. Συνόδου περί καταφρονήσεως τής όνομασίας Γ.Ο.Χ.) λοιδωρεϊ κατά του Μακαριωτάτου Αρχ/που μας χαρακτηρίζων αυτόν τόν όποϊον εξέλεξεν σύμπας ό Ίερός Κλήρος καί ό λαός τό 1957 ὡς ύποψήφιον Έπίσκοπον, «ψωμοζήτην» τής Αρχιερωσύνης. Μήπως θά πρέπει νά του ύπενθυμίσωμεν τό ότι πρό δύο έτών περίπου παρεκάλει τόν τότε Δωδ/σου κ. Καλλίνικον νά προβή είς πραξικοπηματικήν χειροτονίαν του ὡς Έπισκόπου συμπράττων μέ τόν τότε Άχαρνών κ. Άθανάσιον; Πρός τιμήν του ό τότε Δωδ/σου ήρνήθη τήν συμμετοχήν του είς τό πραξικόπημα.

Ο Ἱ. Ναός Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λαμίας

Ο ἡμιτελής ναός τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου περιμένει τὴν βοήθειαν ὅλων μας διὰ νὰ ἀποπερατωθῇ.

Μέ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, ὠρισμένων Ἱ. Μονῶν καὶ εὐσεβῶν πιστῶν, ὁ Ναός τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου Λαμίας ἔφθασεν εἰς τὸ εἰκονιζόμενον σημεῖον.

Ο Ἱερεὺς π. Ἰωάννης καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. εὐχαριστοῦν ὅλους ὅσους ἐβοήθησαν διὰ νὰ φθάσῃ ὁ Ναός ὡς ἐδῶ καὶ παρακαλοῦν τοὺς εὐλαβεῖς χριστιανούς ὅπως συνεχίσουν τὴν συνεισφοράν των, ἔστω καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των διὰ νὰ τελειώσῃ ἡ ἀγωνία τῶν ἀδελφῶν τῆς Λαμίας.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι τώρα ἐξυπηρετοῦνται εἰς ἀπομεμακρυσμένα παρεκκλήσια (Βιτώλης καὶ Μώλου Φθιώτιδος) καὶ ἀγωνιοῦν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ προσφέροντες καὶ τὴν προσωπικὴν των ἐργασίαν.

Ἡ κατάθεσις τῆς οἰκονομικῆς βοηθείας δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὸν λογαριασμόν 39648037958 τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Συνέντευξις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ1
2. Ἀποστολικοὶ Κανόνες καὶ Ἀποστολικά Διατάξεις4
3. Καί πάλι περί τοῦ Θεολόγου κ. Ἐλ. Γκουτζίδη6
4. Ἀπάντησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου10
5. Ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας13
6. Σχολιάζοντες τὴν Ἐπικαιρότητα14

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΗΝΕΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ο Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ο Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ο Ἀχαΐας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ο Πειραιῶς ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ο Ἀττικῆς ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

† Ο Μαραθῶνος ΦΩΤΙΟΣ

Συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴ

Ἐπιστολαί:

Ἐπίσκοπον Μαραθῶνος Φώτιον

Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίας Σκέπης

Ἅγιον Στέφανον Ἀττικῆς

145-65 ΑΘΗΝΑΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἑσωτερικοῦ ἑτησίᾳ δραχ. 1500

Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ δολλάρια 50

Τιμὴ φύλλου δραχ. 100

Συνδρομές καὶ ἐμβάσματα
ἀποστέλλονται εἰς τὰ γραφεῖα:

Περιοδικὸν «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΕ

Τὴν εὐθύνην τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον οἱ συγγραφεῖς
των καὶ ὄχι ἡ Διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513